

La farmacocràcia, el virus que assola el món

written by Marta Domènech | 23 de setembre de 2021

L'altre dia organitzant el dinar amb uns amics, ens vàrem fer la següent reflexió. Érem pocs per menjar però no era cosa fàcil, ja que una companya tenia al·lèrgia als fruits secs; un altre era intolerant a la lactosa; la seva filla al gluten; la que seguia era vegetariana; i n'hi havia dos que havien de menjar baix en sal. Si només per organitzar un àpat hem de tenir en compte tantes excepcions, com és possible que les autoritats sanitàries que tant ens "protegeixen" cridin a la vacunació com si es tractés d'anar a comprar el pa?

El Departament de Salut, en comptes d'oferir tota mena de facilitats com poder-nos presentar directament a qualsevol punt de vacunació, valdria més que ja des del principi hagués garantit que totes les inoculacions anessin acompanyades del respectiu consentiment informat. Això podria assegurar que la persona que es vacuna és conscient dels beneficis, riscos i alternatives existents i que al darrere hi ha un professional que ho prescriu, d'acord amb l'historial mèdic del pacient. L'advocat Miguel Jara diu que citar a través de trucada telefònica, SMS o correu electrònic d'empresa pot no estar ajustat a dret i que s'està vacunant sense recepta mèdica ni consentiment informat. Segons Jara, la situació d'excepcionalitat o causa de força major derivada de la situació de crisi sanitària no dona cobertura legal a actuacions al marge dels convenis internacionals i de la normativa estatal i autonòmica. A més, l'advocat ens recorda que la vacuna ARNm és experimental perquè no s'han acabat els estudis necessaris, motiu pel qual algunes asseguradores no donen cobertura sanitària als efectes adversos, precisament per ser experimentals.

A part d'això, la gent veiem que la vacuna no està responent a

les expectatives inicials. Del 90% de l'efectivitat anunciada ens trobem que cada dia hi ha més casos de persones vacunades que s'infecten i augmenten els casos amb efectes adversos. Tot i això ara volen vacunar els menors d'edat. Val la pena que consulteu la web de l'Associació Units per la Veritat on informen que la mateixa OMS no recomana aquestes injeccions ni per a nens ni per a adolescents. Expliquen que el risc que un nen o nena mori de COVID-19 està per sota del 0,000084%. En canvi, els estudis de què disposen avalen que la probabilitat que un menor emmalalteixi d'un efecte advers de la vacuna és quatre vegades més gran que ho faci de COVID. Segons aquesta entitat els nens no poden contagiar el Sars-Cov2 als adults sense més i que les inoculacions els podria deixar estèrils. En la mateixa web, basat en estudis realitzats, informen que els nens vacunats tenen un risc significativament més gran d'emmalaltir de miocarditis i que la vacunació els pot alterar la base del sistema immune.

Mentre es pressiona la població, el diari *El Confidencial* recentment ha publicat que les grans farmacèutiques implicades en la vacuna, només en el primer semestre de l'any, han augmentat els guanys un 66%, la qual cosa suposa en el seu conjunt més de 24.500 milions d'euros. En paral·lel, *Euskalnews* revela que el coordinador de l'OMS a Espanya, juntament amb la seva companya, van cobrar entre els dos 136.000 € de Pfizer i GlaxoSmithKline (GSK). Alhora, el digital *Dinheiro Vivo* destapa que Pílope Froes, pneumòleg i figura mediàtica a Portugal, va cobrar 385.000€ de 24 farmacèutiques per la seva participació en mitjans de comunicació per la COVID-19.

Això no fa més que confirmar el que va publicar *Diario 16* a finals de 2020, dient que les farmacèutiques havien gastat en tres anys més de 2.000 milions de comissions a metges. També el que *El Economista* afirmava sobre que els metges espanyols el mateix any havien rebut 600 milions d'euros de les farmacèutiques. I en la mateixa línia la llista dels noms dels

metges catalans i espanyols que durant el 2018 havien rebut més de 50.000 € cadascú, publicada per la Fundació Civio.

No hi ha res de nou sota el Sol: es tracta de la manera habitual de funcionar de la gran farmaindústria. El Dr. Peter Gotzsche en el llibre *Medicaments que maten i crim organitzat* (2014) demostra amb dades exhaustives com aquesta indústria, per millorar els beneficis, corromp metges, revistes i societats científiques, organitzacions de pacients, governs i agències de medicaments. També la Dra. Teresa Forcades en el llibre *Los crímenes de las grandes compañías farmacéuticas* (2006) ja recollia que en el breu període de 2000 a 2003 quasi la totalitat de les grans companyies farmacèutiques van passar pels tribunals dels EUA, acusades de pràctiques fraudulentos. Vuit d'aquestes empreses van estar condemnades a pagar més de 2,2 bilions de dòlars de multa. En quatre d'aquests casos les companyies implicades –TAP Pharmaceuticals, Abbott, AstraZeneca i Bayer– van reconèixer la seva responsabilitat per actuacions criminals que han posat en perill la salut i la vida de milers de persones.

Per tot això, penso que el debat polític hauria d'anar més enllà de l'estira-i-arronsa habitual entre sanitat pública i privada, o entre assignar més o menys dotació pressupostària a determinades partides, qüestions que sens dubte són importantíssimes però que, donada la dimensió del problema, resultarien insuficients si no es denuncia la corrupció del propi sistema, actualment en plena metàstasi per la implicació dels diferents agents implicats: societats científiques, agències del medicament, col·legis de metges, universitats; estaments que comparteixen una mateixa "cultura de relació" amb els partits polítics.

En la meua modesta opinió, crec que la COVID-19 ens dona l'oportunitat de veure que els nostres governants, de tots els gustos i colors, ara per ara ens estan portant a un futur en què la nostra salut, les nostres llibertats més essencials i la supervivència de les economies locals queden subjugades als

designis de la *bigpharma*. Una indústria que està demostrant que domina el món, perquè amb els diners que guanya pot comprar tota mena voluntats i controlar les plataformes de comunicació amb la finalitat d'evitar que altres tractaments i solucions per la Covid-19 puguin sortir a la llum. Ja que els partits són part del problema, penso que seria important enfortir les organitzacions emergents que treballen per destapar aquesta situació, ajudar-nos entre nosaltres i apoderar-nos, fent ús conseqüent dels drets que ens emparen i dels recursos que ens ofereixen entitats i bufets com: Liberum, Units per la Veritat, Scabelum, O'lex Abogados, etc.